

Toronto Torah

Beit Midrash Zichron Dov

Parshiot Tazria/Metzora

3 Iyyar 5770/April 17, 2010

Vol. I Num. 25

Purifying the Metzora

R' Azarya Berzon

וזאת תהיה תורה המצער ביום טהרו וכו'...
וצווה הכהן ולקח למטהר שתי צפירים היות
טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: (ויקרא
י"ד, ב-ד)

רמז בענוני טהורתו של מצער הודיע לנו
הכמים שהענין הוא לקבועו בנפשו של מצער
שם היה - טרם בא עליו החולי - גבה לב
כמו הארז שהוא אילן גבוה, ישפיל עצמו
אזוב. (ספר החינוך, קעג)

The first mitzva in parshas Metzora is the procedure of purification. The metzora was sprinkled with water in which were ground eretz, the wood of the cedar tree, and ezov, the soft grass of the hyssop. The metzora was afflicted with his illness (tzara'as) as a result of conceit. The ezov – as the Sefer HaChinuch explains – is meant to convey to the metzora that he must overcome this character flaw and become humble. Only then will he be permitted to return to the camp of his people.

From our own experience we know what a dreadful and ugly disease conceit can be. If unchecked, it brings suffering and sorrow to multitudes. A conceited person

sows the seeds of unhappiness in the community.

And what is the impact of conceit on the individual himself? When an individual believes he knows everything, what regard can he have for the Torah? What can it teach him? What can he learn from the Shul, the Yeshiva, or the Rabbanim?

And what effect does conceit have on the family unit? Anyone who has ever dealt with family problems knows that one of the basic causes for marital disharmony is conceit. When one of the partners in the home begins to look down upon the other as less worthy, a wedge is introduced that is bound to break a heart, a home, or both.

The previous Belzer Rebbe was once stranded in a small town. Two people invited him to stay at their homes. One was reputed to be careless in matters of kashrut; the other, while known for his adherence to ritual, was guilty of conceit. The Rebbe chose to stay with the former. When

asked why, he explained that God never said that He would not stay with a triefeniak, but it does say to'avat Hashem kol gvahlev "Anyone that is proud is an abomination to the Lord" (Mishlei, 16:5).

There is, however, another side to the "erez" coin, a more positive one. The cedar is considered the sturdiest tree in Israel, whereas the hyssop (ezov) is soft and pliable. How can two opposites, hardness and softness, strength and weakness, harmonize to forge one integrated personality? There are instances when one should act like the cedar, in a firm and resolute manner. Yet there are times when one must be soft and yielding like the hyssop. The purification of the metzora requires the proper synthesis of courage and pliability. In matters of principle and morality one must be resolute and unyielding like the eretz; but where one's personal comfort and prestige is concerned, one must be easy-going and pliant like the ezov and be prepared to sacrifice for the other. The Torah establishes that a tahor is one who strikes the proper balance between these two basic and complimentary character traits.

aberzon@torontotorah.com

Join us on Sunday and Monday for special Yom haZikaron and Yom haAtzmaut programming! See the back page for more details.

תורה מציון
RELIGIOUS ZIONIST KOLLELS
COLLEGES ZIONIIM BATFEZOT

Yeshiva University
Center for the Jewish Future

שהם עוד יתגלו ומשיכים לחפור עד אשר מוצאים הם מים, אך אלו מים מלוכדים, מעורבים בפרש וטיט. הקבוצה השנייה מתיאשת ואומרת "אחרי עובדה כל כך פרצת הגענו עד מעין נרפש אשר מימי לא יצליחו לשתייה" ופונים והולכים הם בדרךם של הראשונים. הקבוצה השלישיית, אנשי אמונה אשר מושפעים כח ואומץ ואינם מתיאשים, מאמינים הם שהמים המתוקים, הרואים לשתייה עוד يتגלו ואכן כך קורה ומים טהורים ונקיים יוצאים ומפריחים את השממה, החומרית והרוחנית, של קוממיות עם ישראל בארץו. אל לנו להתייאש, בסופו של דבר נגע אל היעד ואז יצטרפו גם אנחנו שהתייאשו בדרך.

"בשעה של מלך המשיח נגלה בא ועומד על האג של בית המקדש והוא משמע להם לישראל ואומר להם ענויים הגיע זמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שורה עלייכם" (פסיקתא רבתיה, פיסקה לו).

מדוע יפנה מלך המשיח אלינו דוקא במשפט "ענויים, הגיע זמן גאולתכם"? כפי שריאנו לעיל, ישנו הרבה קשיים בתהיליך שאנו עוסרים לקראת גאולה שלמה וביאת המשיח וישנם רבים שאמנים שאנו זכאים. כדי להאמין שלמרות הסיבוכים והמצבים

izolberg@torontotorah.com

שכדי לנו למלוד הוא דוקא מיציאת מצרים, אם כל הגלויות והגאות.

הקב"ה שלוח את משה לאחר מסה-ומתן ארוך בדבר קבלת השילוחות. העם מאמין במשה והמסר שהוא מביא. אך כאשר משה מגיע אל פרעה, לא זו בלבד שפרעה לא שומע לו אלא אף מכבד את גורתו על בני ישראל. משה פונה בטרונית כלפי הקב"ה "למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני?" (שמות ה, כב) משה רואה נסיגת בתהיליך אך הקב"ה מודיעו למשה "עתה תראה אשר עשה לפרט" (שם ו, א). הכל מתוכנן, כפי שכבר הודיע הקב"ה למשה "אני ידעתי כי לא יtan אתכם מלך מצרים להלך" (שם ג, יט), שכן אל לו למשה להתייאש. לאחר מכן משה מבין שלאת לאט ובעקביות הקב"ה מקדם את עמו לקראת הגאולה העתידה. על המסר "שלוח את עמי ויעבדוני" יחוור משה פעמים רבות ולא קיבל אף פשרה "בנערינו ובזקנינו נלך, בבניינו ובבנותינו, בצאננו ובברקנו" (שם י, ט).

הרבי אברהם יצחק הכהן קוק וצל"ל כתוב משל בני דורות על תהליך הבניה החומרית וגם הרוחנית של עם ישראל בארץ ישראל. במאמר "להוציא אומץ" ממשיל הרב קוק את הבניין להפרית בארץ ציה ושיימונו. המים כל כך יקרים וכל כך נצרכים במקום הזה אך בתהיליך ארוך ובדרך קבוצה ראשונה מתיאשת והולכת הלאה. השאר מאמינים שכזו, אינם כי המדינה לא מבינה את משמעות הניסים והשליטה להר הבית והוזהה לידי המוסלמים. עד היום, ישנו הגבלות על מתפללים יהודים בהר הבית, כאשר מדינת ישראל היא האוכפת את חוקי הוואקף המוסלמי. וזה רק דוגמא אחת.

אני רוצה לשתף אתכם בסיפור אישי. משך שנים רבות זכיתי לחגוג את יום העצמאות בגוש קטיף. עבורי, זו הייתה חוויה והודמנות נפלאה לראות את מסירות הנפש של עם ישראל על ארץ ישראל שנתקנית בייסורים כמו אמר הגمرا בברכות (ה, ע"א) ואת ארץ ישראל שנותנת פרוטיה בעין יפה להעם ישראל שקיירבו לבוא (סנהדרין צח, ע"א). בשנה שלאחר הגירוש מגוש קטיף, היו מהלכי רוח בזיכרון הציוני-דתי לגבי שניי ביחס למדיינה בכלל וביחס ליום העצמאות בפרט. השאלה הקשה של האם טעינו ביחסנו למהלך ההיסטורי של שיבת העם לארציו ותוקמת מדינת ישראל, ריחפה מעלינו עכננה שחורה.

האם יש לשנות יחסנו למדיינה בעקבות תקריות כאלו? אם נתבונן מהלך ההיסטוריה של המדינה הצערה נראה כי לא פעם מעודה השאלה. לדוגמא, לפני מלחמת ששת הימים הייתה אווירה קשה בארץ, אנשים חשו כי סוף של החלום הציוני קרוב ובධיה רוחות היהת ש"האהרון שיוצא יכבה את האור". אך בסיעתא דשמי זכינו לבני דורות על תהליך הבניה החומרית וגם הרוחנית של עם ישראל בארץ ישראל. במאמר "כימי צאתך מארץ מצרים ארanno נפלאות" (מיכה ז, טו) ולישועה גדולה, המkommenות שאבוחינו מהם וחילמו עליהם, שבו לחזקו של עם ישראל. אך גם בתקופה נפלאה הבית חזרו לידיינו. אך גם בתקופה נפלאה שכזו, אינם כי המדינה לא מבינה את משמעות הניסים והשליטה להר הבית והוזהה לידי המוסלמים. עד היום, ישנו הגבלות על מתפללים יהודים בהר הבית, כאשר מדינת ישראל היא האוכפת את חוקי הוואקף המוסלמי. וזה רק דוגמא אחת.

המצוות היום יומיות של חיים במדינת ישראל מביאה לידי חיכוכים חמדידים בין דתים למלחינים, אנשים בעלי השקפה ימנית ושמאלנית. מה אמורה להיות השקפה שלנו באשר ליחס למצבים אלו, האם אנו יכולים לשנות את דעתינו לפי הכוון שבו נושבת הרוח הפוליטית?

אין זו הפעם היחידה בהיסטוריה של עמנואל שি�נסון ירידות רוחניות או גשמיות ולבוטן עלויות. החל מתחילה דרכינו, האבות הקדושים שהוו מעלוות ומורדות במפגשים שליהם עם עמי הסביבה. אך שיעור חשוב

The 31st mitzvah instructs us to declare the holiness of Shabbat at its outset with kiddush and at its close with havdalah, based on the instruction, "זכור את יומם השבת לקדשו" "Call Shabbat to mind, to sanctify it."

This mitzvah applies for both men and women. We fulfill this mitzvah by reciting kiddush while holding a cup containing wine (or grape juice, according to many authorities) because of a biblical textual linkage of wine and memory (Pesachim

106a). Rashi contended that the use of wine is biblically mandated, but Rambam disagreed.

There is some debate as to whether the havdalah component of this sanctification is biblical or rabbinic, and among the practical ramifications of this question is the matter of women's obligation. If Havdalah is a rabbinic obligation, women may well be exempt; for more on this, see Aruch haShulchan Orach Chaim 296:4-5.

torczyner@torontotorah.com

Ha'Am V'Ha'Aretz

R' Yehudah ben haRosh

Torah in Translation Following the Rambam in all Matters Zichron Yehuda 54

I heard that you have said that since there is much dispute among the decisors and teachers of the law – some say the law is thus, others say the law is thus – therefore, you have decided to rule and teach according to the books of the Rambam in all cases except when my father (the Rosh) disagrees. In those cases, you follow his rulings.

I praise you for bestowing great honour upon my father, but I am astonished that would intrude your head between great mountains, between the Rambam and the Raavad and the many others who disagreed with him [the Rambam *RL*] in his lifetime and afterward. Why are you not afraid to be burned by their coals? Their sting is the sting of a scorpion, and their hiss is the hiss of a snake (c.f. Avot 4:10)!

Furthermore, if you will nullify the opinion of the Rambam for that of my father, shouldn't your opinion [that my father's opinion overrides the Rambam *RL*] be quashed by his [the Rambam's *RL*]? My father wrote [Sanhedrin 4:6] that "a judge cannot rule as he pleases in a situation where two Torah giants disagree on halachah, and if he does so, it is a false judgment. Rather, if he possesses great astuteness and the ability to reason, is learned, and he is able to confirm one opinion with clear evidence and proofs, he may disagree. And even if a great decisor has ruled otherwise, he may disagree, and even more so if he has support from one of the other disputants. But if he is not worthy, he may not extract money when there is a doubt." He explicitly wrote that when there is a dispute among the decisors that one cannot choose according to which to rule without proof.

You may say that because he [any posek *RL*] is correct in the majority of his rulings without dispute, we need not worry about the minority of his rulings upon which others disagree, as the verse states (Shemot 23:2), "Yield to the majority." This is incorrect, though; that law states that when an individual and a group dispute, we rule in accordance with the many. However, to say regarding one who composed a book of rulings and teachings that since most of the book is correct, we should consider all of it correct – G-d forbid! Any man, even today when our hearts are sealed, can open the Talmud a little bit and write a book whose rulings are mostly correct; however, the mistaken minority of his rulings

Born on June 30, 1270, R' Yehudah was born to one of the most prominent German families of his day. His father, Rabbeinu Asher, commonly referred to as the Rosh, was the preeminent decisor of Ashkenazic Germany. His older brother, R' Yaakov, authored the Ba'al haTurim, one of the most important halachic compendiums today.

During the persecutions of the Jewish community of Germany in 1306, the Rosh sent R' Yehudah to Spain to set up his father in the new country. After his father's passing in 1327, R' Yehudah was appointed to succeed him as Rabbi of Toledo. The community held him in great esteem; when, after a community dispute, he made known his desire to move to Seville, the community urged him to continue as their Rabbi, and double their salary as a show of commitment.

Though he lived in Spain for half of his life, R' Yehudah never felt fully comfortable with the community; he enjoined his five sons to move back to his native Germany when they reached their adulthood.

Though R' Yehudah was greatly respected as a halachist in his lifetime, he left a very limited written legacy due to poor eyesight. A collection of responsa, Zichron Yehudah, is all that remains today of this giant's Torah.

R' Yehudah passed away July 4, 1349 in Toledo.

rlevy@torontotorah.com

would cause destruction in the world, warping judgments and laws and causing people to violate laws involving *karet* and capital punishment!

Furthermore, G-d forbid that one would speak negatively of our teacher, the Rambam, as he is truth and his Torah is truth [a description traditionally given to Moshe Rabbeinu *RL*]!... And if you will claim that they have already ruled in this manner elsewhere in Spain, you should not learn from others. Just the opposite – they should learn from you! Toledo is a great Jewish city, and its Torah giants are the giants of the Exile.

Russell Levy

Petza'el

Petza'el, Herod's brother and Antipatrus the Edomite's son, was the governor (tetrarch) of Yerushalayim. He was murdered by Hyrcanus.

Archaeologists discovered the remains of Phasaelis, a Jewish settlement in the Jordan Valley from the Second Beit HaMikdash era. Named in honor of Petza'el, Phasaelis was one of the places which Petza'el bequeathed to his sister, Shlomit. When she died, she bequeathed all of her territory to Livia, Augustus Caesar's wife.

Today, the Arab village of Fasayil, which preserves the ancient Hebrew name, is situated on the site.

On 9 Kislev 5731 (1970), shortly after the Six Day War, the Moshavim Movement decided to establish the Jewish community of Petza'el in the Jordan Valley. Initially, the moshav was located on the site of today's Maale Ephraim. However, in 1975, the moshav was moved to the Jordan Valley, near the moshav's agricultural fields.

Petza'el's primary crops include dates, peppers, and grapes. In particular, the moshav is known for its choice grapes, which ripen early due to the extreme heat.

Petza'el, which is about 270 meters below sea level, is located between the Beka'ah Road (Route 90) and the Trans-Shomron Highway (Route 505). Some 70 families currently live on the moshav.

Thus, the Jewish past and present meet in the Jordan Valley.

Petza'el Springs, a popular hiking spot, lies just outside the moshav.

Adapted from an article originally published by Torah miTzion

Summer Morning Kollel for Young Adults

Monday May 3 - Friday June 11

Sign up Today,
Spots Running Out!

8:00 am	Shacharis
8:40 am	Light breakfast
9:00 am	R' Mordechai Torczyner: Hilchot Tevilot Keilim
9:30 am	Iyun Seder on Masechet Pesachim with Mareh Mekomot
11:00 am	<i>Tuesdays and Thursdays:</i> R' Azarya Berzon: Iyun Shiur on Masechet Pesachim <i>Mondays and Wednesdays:</i> R' Yehoshua Weber: Iyun Shiur
12:00 pm	End of morning seder

* \$50 weekly stipend for those who attend daily,
Monday through Friday, full sedarim.

Email summerkollel@torontotorah.com
or call 416-781-1777 for more information.

Schedule for the Week of April 17, 3 Iyyar

Shabbat, April 17

Shabbaton in Hamilton—Torczyner and Zolberg families

7:50AM R' Azarya Berzon, Ramban al haTorah, Or Chaim

Following Hashkama R' Azarya Berzon, Clanton Park

4:35PM R' Azarya Berzon, Mizrachi Bayit

Sunday, April 18

Yom haZikaron and Yom haAtzmaut Yom Iyun Shaarei Tefillah

9:00AM Itamar Zolberg: Halachot of Jumping on a Grenade

9:45AM R' Azarya Berzon: Sending Soldiers to Save Lives

BAYT

9:00AM Russell Levy: Maaser Sheni: 3000 Years of Kosher Eateries in Yerushalayim

9:45AM R' Mordechai Torczyner: Mother and Motherland

Monday, April 19

7:15PM Yom haZikaron and Yom haAtzmaut Tekes with Mizrachi Canada, Shaarei Shomayim

Tuesday, April 20

11:00AM R' Azarya Berzon: Masechet Pesachim (Advanced), Clanton Park Men

1:30PM R' Mordechai Torczyner: Sefer Amos with Mekorot, Shaarei Shomayim Women

7:30PM Russell Levy: Big Questions, Westmount

7:00 PM R' Mordechai Torczyner, Megilat Ruth, Shaarei Tefillah

8:30PM R' Mordechai Torczyner: Minchat Chinuch Clanton Park

Wednesday, April 21

9:15AM R' Mordechai Torczyner, Pirkei Avot, 239 Franklin, **Babysitting provided** Women

2:00PM R' Mordechai Torczyner, The Month of Iyyar, MaRS Cafeteria

7:30PM Rabbi Meir Lipschitz, Ramchal's Derech Hashem, Kehillat Shaarei Torah Men and Women

8:30PM R' Mordechai Torczyner: Hirsch and Halachah, 15 Palm Dr. Women

Thursday, April 22

11:00AM R' Azarya Berzon: Masechet Sukkah (Advanced), Clanton Park Men

3:40PM R' Azarya Berzon: Hilchot Muktzah (Advanced), Clanton Park Men

7:00PM R' Azarya Berzon: Shiur for Fathers at Or Chaim:

8:30PM R' Azarya Berzon: Halachah and Life Issues, Clanton Park Men

8:30PM Russell Levy: Contemporary Halachah, B'nai Torah

9:15PM R' Azarya Berzon: Halachik Man, Clanton Park Men